

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 09.08.1993, sp. zn. 3 Cmo 234/93, ECLI:CZ:VSPH:1993:3.CMO.234.1993.1

Číslo: 55/1994

Právní věta: V souladu se zákonnými podmínkami pro nařízení předběžného opatření podle ustanovení § 74 a násl. o. s. ř. není zásadně uložení povinnosti zdržet se v obchodní činnosti užívání části zapsaného obchodního jména.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 09.08.1993

Spisová značka: 3 Cmo 234/93

Číslo rozhodnutí: 55

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Jméno obchodní, Předběžná opatření

Předpisy: 99/1963 Sb. § 74 513/1991 Sb. § 8

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č.55

V souladu se zákonnými podmínkami pro nařízení předběžného opatření podle ustanovení § 74 a násl. o. s. ř. není zásadně uložení povinnosti zdržet se v obchodní činnosti užívání části zapsaného obchodního jména.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze z 9. 8.1993, [3 Cmo 234/93](#))

Krajský obchodní soud v Praze svým usnesením nařídil předběžné opatření, jímž odpůrci uložil povinnost zdržet se při své obchodní činnosti používání názvu „F“ ve svém obchodním jménu, a navrhovateli uložil, aby nejpozději do 30. 4. 1993 podal soudu návrh na zahájení řízení proti odpůrci na ochranu obchodního jména a ochranné známky

„F.“ před neoprávněným používáním.

V odůvodnění usnesení soud prvního stupně uvedl, že z výpisů z obchodního rejstříku Obvodního soudu pro Prahu 1 je zřejmé, že jak navrhovatel, tak i odpůrce jsou společnostmi s ručením omezeným, a předmět jejich podnikání je shodný; přitom dovětek „import a export květin“ u odpůrce není nikterak odlišujícím znakem s ohledem na tu skutečnost, že import a export řezaných květin patří podle výpisu z obchodního rejstříku k předmětu podnikání navrhovatele. Rozdílné je pouze

datum zápisu - navrhovatel byl rejstříkovým soudem zapsán 21.11.1991, zatímco odpůrce až 25. 2.1992. Z dopisu navrhovatele ze dne 27. 4.1992 bylo zjištěno, že navrhovatel tímto upozornil odpůrce na shodu názvů obou společností. Z dopisu odpůrce ze dne 4. 5.1992, který byl odpovědí na dopis navrhovatele ze dne 27. 4.1992, bylo zjištěno, že odpůrce, pokud jde o používání obchodního jména, nemíní je změnit; ohledně ochranné známky „F.“ pak odpůrce navrhoval další jednání. Za tohoto stavu, kdy současně vedle sebe podnikají dvě obchodní společnosti se shodným názvem a téměř stejným předmětem podnikání, z nichž jedna má sídlo v P. a druhá v S., soud prvního stupně dospěl k závěru, že naléhavost potřeby upravit zatímně poměry účastníků je dána, a proto s ohledem na tu skutečnost, že navrhovatel byl do obchodního rejstříku zapsán dříve, vyhověl jeho návrhu a vydal předběžné opatření, kterým odpůrci uložil zdržet se používání názvu „F.“ ve svém obchodním jménu. Soud zároveň uložil navrhovateli, aby nejpozději do 30. 4. 1993 podal k soudu návrh na zahájení řízení proti odpůrci na ochranu obchodního jména a ochranné známky „F.“ proti neoprávněnému užívání.

Odpůrce ve svém odvolání z 25. 3.1993, doplněném podáním z 15. 4.1993, navrhl změnu napadeného usnesení tak, že se návrh na předběžné opatření zamítá. Podle názoru odvolatele je to navrhovatel, kdo užívá své obchodní jméno neoprávněně. Vyplývá to ze skutečnosti, že jeden ze společníků odpůrce (P. H.) podnikal podle povolení Okresního úřadu P.-v. z 8.1.1991 pod obchodním názvem „F.“, a provozoval obchod s květinami a zahradnickými potřebami. Jestliže tedy 21. 11.1991 byl do obchodního rejstříku zapsán navrhovatel se stejným předmětem podnikání a obchodním jménem, které se zřetelně nelišilo od obchodního jména, pod nímž podnikal a podniká P. H., šlo o zápis protiprávní. P. H. potom, jak uváděl odvolatel, uzavřel společenskou smlouvu o založení s. r. o. „F.“ - import a export květin v Č., a vložil do této společnosti i oprávnění používat obchodní jméno „F.“. Za této situace je zřejmé, jak dále uvedl odvolatel, že právo navrhovatele domáhat se ochrany obchodního jména vydáním předběžného opatření nelze považovat v žádném případě za osvědčené natolik, aby na jeho základě bylo možno předběžné opatření vydat. Nelze opomenout, že by předběžné opatření navodilo stav, který by v podstatě nahradil rozhodnutí ve věci samé.

Vrchní soud v Praze změnil uvedené usnesení Krajského obchodního soudu v Praze tak, že se návrh na předběžné opatření zamítá.

Z odůvodnění:

Svým návrhem na nařízení předběžného opatření před zahájením řízení podle ustanovení § 74 a násl. o. s. ř. navrhovatel žádal, aby soud odpůrci přikázal zdržet se při své obchodní činnosti užívání názvu „F.“ ve svém obchodním jménu. Takto navržené předběžné opatření se však vymyká z rámce zákonných podmínek pro nařízení předběžného opatření.

Podle ustanovení § 74 a násl. o. s. ř. může soud využít prostředku předběžného opatření, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků. Je nepochybné, že tohoto prostředku soud může využít v těch případech, kdy hrozí nebezpečí z prodlení (tedy úprava poměrů účastníků pro dobu než bude rozhodnuto ve věci musí být naléhavá), zejména k zamezení vzniku škody či jiné újmy, popřípadě k jejímu rozšiřování. Zda jde o takový případ, přenechává zákon k úvaze soudu. Pokud se však soud rozhodne použít uvedeného prostředku, musí mít rozhodné skutečnosti osvědčeny. K charakteru předběžného opatření tedy náleží m. j. i jeho dočasnost; zásah do práv předběžným opatřením dotčeného účastníka musí být přiměřený navrhovatelem prokazovanému porušení jeho práv a právem chráněných zájmů; stejně tak musí být přiměřená i případná újma, vzniklá z předběžného opatření dotčenému účastníkovi. V úvahu musí soud při rozhodování o předběžném opatření vzít i možnost uvedení poměrů účastníků ve stav, který tu byl před vydáním předběžného opatření.

Navržené a soudem prvního stupně nařízené předběžné opatření spočívá v daném případě v zákazu užívat obchodní jméno. Podle ustanovení § 8 obch. zák. je však odpůrce nejen oprávněn, ale i povinen

činit právní úkony pod svým obchodním jménem, které podle ustanovení § 28 obch. zák. má zapsáno v obchodním rejstříku v souladu s rozhodnutím příslušného rejstříkového soudu o zápisu společnosti. Ve svém důsledku odvoláním napadené předběžné usnesení znamená faktické ukončení činnosti společnosti, případně nutnost přijmout jiné obchodní jméno pro další podnikání. Uvedené důsledky nejsou v souladu s charakterem předběžného opatření a jeho podmínkami podle příslušných ustanovení občanského soudního řádu 1) tak, jak byly uvedeny výše; uváděný zásah do práva účastníka užívat své zapsané obchodní jméno je třeba vyhradit až pro rozhodnutí ve věci samé.

Odvolací soud z uvedených důvodů proto podle ustanovení § 220 o. s. ř. změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že návrh na nařízení předběžného opatření zamítl.

Zaplacený soudní poplatek 3000 Kč bude navrhovateli vrácen na základě usnesení soudu prvního stupně podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. ve znění zákona č. 271/1992 Sb., neboť návrh na předběžné opatření před zahájením řízení nepodléhá poplatkové povinnosti.

1) zákona č. 99/1963 (ve znění se změnami a doplňky vyhlášeném pod č. 240/1993 Sb.)